

UN SUPER SIMȚ

Eu încă sărbătoresc, de asemeni, asupra acelei binecuvântări de azi dimineață. Oh, excesiva, abundenta, sunt necunoscute, lucrurile pe care Dumnezeu le-ar face pentru noi când noi ne adunăm împreună! Ați observat voi de când am făcut această consacrare lui Dumnezeu, cum mergeau lucrurile aici? Binecuvântare după binecuvântare, putere după putere, slavă după slavă? Aceasta este doar minunat. Și El va continua să facă așa. Aceste batiste, eu m-am rugat peste acelea, căcicăci cineva este aici la care aparțin ele.

2 Acum eu vreau doar să comentez aceasta, doar un moment sau două, și mai întâi să vă mulțumesc vouă la toți pentru darul vostru minunat de Crăciun, pentru costumul de haine pe care mi l-ați adus. Era aceasta ceea ce era în al tău, Frate Neville? [Fratele Neville zice, "Da, domnule. Da, domnule." – Ed.] Da, domnule. Da, un costum de haine. Păi, predicatorii pot întotdeauna folosi un costum de haine. ("Mi se potrivește perfect.") Minunat, asta-i bine. Acum, ei transpiră, și acea transpirație putrezește hainele mai repede de cât orice cunosc eu, vedeți voi, și este nevoie de o mulțime de haine ca să-i țină unui predicator. Și haine bune... Hainele foarte ieftine de bumbac doar vor putrezi, doar după o scurtă durată. Astfel un un costum bun ca acesta va avea ceva durată de purtare în el.

3 Și gândiți-vă doar, că voi susțineți și dați aceste haine slujitorilor Domnului. Și Domnul vă binecuvântează. Isus a zis, "Într-atât cum voi ați făcut celui mai neînsemnat din acești frați ai Mei, voi ați făcut aceasta pentru Mine." Așa că de aceea voi nu ați adus, sau cumpărat la doi lucrători un costum; voi ați cumpărat două costume pentru Isus. Uh-huh. Aceasta este ce a spus El, "Voi ați făcut aceasta pentru Mine."

4 Dar acea micuță atingere Cerească, de azi dimineață, ați observat-o voi? Fără chemare la altar, fără nimic; ci doar după Mesaj și și împrăștierea Duhului Sfânt ce a scaldat poporul, slava lui Dumnezeu mișcându-se, ei doar au început să vină sus, și jos, peste tot în jur. Și eu am observat câțiva foarte buni prieteni de ai mei Bapțiști, de la Walnut Street Baptist Church, în Louisville, stând pe culoar, doar scaldându-se în puterea lui Dumnezeu. Oh, Doamne! Și eu i-am întâlnit după serviciu, ei au zis, "Acea era puterea lui Dumnezeu."

Eu am zis, "Aceasta este adevărat. Voi sigur, voi sigur aveți dreptate."

5 Puterea lui Dumnezeu! Și tu doar nu poți găsi cuvinte să le spui. Tu doar nu știi ce să spui. Duhul Sfânt doar ia adunarea și tu nu știi ce va face El cu Aceasta. În liniște, dulce, în smerenie, frânt. Oh, Frate Pat, aceasta este doar Cerul, pentru mine. Eu sunt doar unul din aceste tipuri de modă veche la care-i place simțirea în El, tu vezi.

6 Ca răposatul Paul Rader, el a spus la a lui... Odată el spunea o poveste. Și el a spus că el și soția lui ședeau la masă, și ea vroia să meargă undeva sau să facă ceva, și el tot îi spunea ei, "Eu nu o pot face," și așa mai departe, și el i-a tăiat-o cam scurt.

7 Astfel el a privit în jur la ea, și lacrimile îi curgeau pe obraji, și el i-a spus ei, el a zis, "Păi, acum," se gândea în inima lui, "dacă ea este rănită așa de ușor, las-o să stea rănită." Astfel el, ca bărbat, și-a împăturat ziarul lui și l-a așezat jos pe farfuria lui.

8 Și ea întotdeauna a stat la ușă și l-a sărutat de rămas bun; și atunci când el a ajuns afară la poartă, ea îi făcea cu mâna, și atunci aceea va... aceea va avea grijă de aceasta, voi știți, până and el se întorcea de la biroul lui.

9 Și astfel în dimineața aceea, a zis, când ei au pornit-o afară, păi, ... la ușă, păi, ea stătea lângă ușă, și el a sărutat-o și a pășit înainte afară până la capătul porții, și a deschis poarta și a privit înapoi, și ea stătea la ușă cu capul în jos, încă rănită, a zis că el a făcut cu mâna pa pa, și a zis că ea a făcut cu mâna pa pa.

10 A zis că el a pornit-o jos pe stradă, și el a început să se gândească, "Ce ar fi dacă mi s-ar întâmpla ceva înainte ca să mă întorc acasă, sau, ce ar fi dacă i s-ar întâmpla ei ceva înainte să mă întorc, Dumnezeu ne-ar chema de pe scenă; și așa femeie bună cum era ea, și cât de dulce este ea, și așa mai departe?" Și a zis, cu cât a ajuns mai departe, inima îi devenea tot mai împovărată.

11 Așa că el s-a întors doar și a fugit înapoi, a deschis poarta, a alergat în casă, a deschis ușa. Și când el a deschis ușa, el a auzit pe cineva plângând. S-a uitat în jur, ea stătea după ușă. Zicea că el nu a spus "iartă-mă," el nu a spus "scuză-mă," el nu a spus nimic. Zicea că el doar a apucat-o și a sărutat-o din nou, s-a întors și a pășit înapoi afară. Zicea că el a ajuns afară la poartă, zicea că ea stătea din nou la ușă. El a zis, "Pa." Și ea a zis, "Pa," zicea, întocmai cum a făcut ea prima dată, dar ultima dată avea o simțire în aceasta.

12 Așa că acesta este felul cum este. Când are o simțire în el, vedeți voi, că acesta este într-adevăr ceva de la Dumnezeu.

13 Acum în numirea cu câteva momente în urmă, a unui nou administrator, Fratele Sothmann. Eu sunt sigur că

administratorii, și toți, cunosc acum, că, la sfârșitul anului fiscal, la întâi Ianuarie, că toate funcțiile bisericii, astfel ca păstori și diaconi, și așa mai departe, expiră. Apoi dacă ei vor să continue înainte... Nu pastori; eu nu am vrut să spun aceasta. Eu vreau să spun administratorii, și diaconii, și învățătorii de școală Duminicală, și așa mai departe. Că, pastorul este ales înăuntru de către biserică, și el stă până, până... Și atunci atunci ei... Dacă oamenii, prezentul comitet de administratori, sau diaconi, sau învățători de școală Duminicală, sau ce altceva, dacă ei vor să continue înainte, ei doar continuă înainte. Dacă ei nu vor, atunci ei trebuie-ei trebuie să demisioneze dacă ei nu vor să continue; și nu există nimic împotriva lor. Atunci ei continuă pentru anul viitor. Și și dacă ei nu continuă, atunci ei au o alegere, și numesc pe un alt administrator, sau sau orice era funcția.

14 De aceea, aceasta nu îl pironeste pe un om, pe timpul vieții lui, ca să slujească într-un comitet. Dar atât timp cât el simte că Dumnezeu este cu el și el ajută, și el vrea să-și facă partea lui, sau partea ei, orice ar putea fi aceasta, să continue înainte cu lucrul lui Dumnezeu, noi suntem întotdeauna fericiți să-i avem să slujească cu noi. Înțelegeți? Dar în felul acela îi dă unei persoane șansa să slujească pentru un an și să vadă cum îi place aceasta. Unii din administratorii noștri stau pentru ani și ani și ani, și diaconii de asemeni, și aceasta este perfect bine. Dar atunci nu există nici un timp stabilit. Dacă administratorul, sau păstorul, sau cineva în comitet, nu simt ca ei să poată să slujească mai mult, sau se mută afară, atunci ei doar anunță biserica, ca ei să poată să pună pe cineva în locul lor.

15 Și aceasta este ce a avut loc aici în seara aceasta, cu Fratele Morgan, Fratele William Morgan demisionând ca administrator. Ei au avut nevoie de un alt administrator. Și Fratele Sothmann a fost numit ca administrator, într-un alt timp, și atunci a fost primit în seara aceasta în comitet.

16 Aceasta este oficial, atât timp cât este biserica. În biserica noastră, aceasta este suveranitatea bisericii. Biserica mută, sau pune înăuntru pe administratori, biserica mută păstorul, sau îl pune înăuntru pe păstor, orice este el, aceasta este biserica în toate. Aceasta este apostolic. Acesta este felul în care a fost făcut în timpul Bibliei. De aceea, noi simțim că nici o persoană, atunci, nu este un dictator sau ceva în biserică. Noi nu vrem aceasta. Fiecare om, fiecare persoană, eu însumi, în a vota la oricare, are doar un vot, întocmai ca oricare altă persoană de aici din biserică, doar un vot. Aceasta nu este ceea ce eu spun; aceasta este ce spune biserica, vedeți, ce spune biserica în trup. Vouă vă place aceasta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Oh, eu cred că aceea este doar Scriptural. Acesta este felul cum trebuie să fie.

17 Acum, aceasta urmează să fie o săptămână măreață pentru mine, care vine, mâine, cu voia Domnului. Eu trebuie să fac hotărâri pentru anul care vine, despre toate invitațiile. Eu vreau să mă duc afară la-birou și să-mi ridic toate invitațiile mele și să le aduc acasă. Și de aceea, pentru următoarele câteva zile, eu merg la rugăciune, la Dumnezeu, și mă rog ca El să mă călăuzească și să-mi arate în ce direcție să merg și ce să fac. Noi nu trăim într-un timp cum era când El era aici, unde Dumnezeu l-a condus pe El din loc în loc, și El era într-un oraș pentru câteva ore și s-a dus la o altă cetate. Dar astăzi aceasta este pe un sistem diferit, este o întocmire, grupuri de slujbași și o mulțime de lucruri trebuiesc făcute.

18 Și felul în care eu o fac, eu aduc înăuntru toate invitațiile mele Africane și le așez jos, toate invitațiile din India, și toate din California, Utah, și toate invitațiile diferite, și le pun separat în teancuri. Eu le las să stea. Și apoi eu o iau la umblat și rugat, poate urc în mașina mea să fiu dus o zi sau două. Vin înapoi, rugându-mă. Ceva îmi vine pe inima mea să merg la un anumit loc, apoi eu văd dacă aceasta este doar o impresie. Atunci, după aceea, atunci eu... dacă aceasta m-a impresionat atât de tare, eu mă duc la acest teanc unde este acest loc anumit, apoi îmi ridic o scrisoare și o citesc, de invitație, să văd unde este aceasta. Atunci, de acolo...

19 Aici este motivul pentru care eu fac aceasta. Voi vă gândiți la a merge cam șaptezeci și două de ore pe avion, în furtuni, și-n sus și-n jos, și-n jur, dacă voi ați mers vreodată peste ocean. Nu știi uneori dacă tu ești tu ești sus, și uneori aceasta este jos, și legănat, și huțulat, și azvârlit, prin norii aceia și peste apa aceea, pentru trei zile și trei nopți. Și apoi mă așez jos pe un pământ, și primul lucru care te întâlnește este Satan, "Păi, grupul lucrătorilor a zis asta, unii dintre ei au fost împărțiți la vot, și unii pentru." Vedeți?

20 Apoi tu ai putea spune așa, "Păi, poate că Domnul nu a vrut ca eu să vin."

21 Dar când tu ești trimis de Dumnezeu, tu ești gata să întâlnești vrăjmașul. Tu zici, "Eu calc aici, în Numele lui Isus Cristos. Eu am venit în Numele Domnului Isus, și eu stau aici până când lucrul Lui este realizat." Vedeți, atunci tu ești gata să întâmpini forțele.

22 Așa că, voi mă iubiți, eu știu că voi mă iubiți. Așa că rugați-vă pentru mine săptămâna aceasta, ca eu să fac hotărârile corecte, că inspirația lui Dumnezeu mă va călăuzi.

23 Acum eu voi avea câteva micuțe, pe care eu le numesc, adunări micuțe pe apucate. Eu mă duc jos în Florida, pe opt, nouă și zece din această lună; sau, Tifton, Georgia. Tifton, Georgia, în opt, nouă și zece Ianuarie, am vrut să spun,

în loc de această lună. Și apoi eu trebuie să mă duc la Glasgow, Kentucky; și probabil Somerset, Kentucky; și o seară este, și poate Campbellsville, Kentucky. Și-și Fratele Rogers a vrut ca eu să vin într-o seară, la locul lui, care noi avem... a trebuit să- 1 omitem data cealaltă.

24 Acum, rugați-vă pentru Fratele Rogers. Noi am avut părtășie, astăzi, și eu i-am apucat mâna lui și l-am găsit într-o stare rea, fizic. Astfel rugați-vă pentru Fratele Rogers aici. El și-a luat o parte mare pe mâinile lui acolo, și aceasta l-a făcut nervos și indispus, și el este-el este într-o sănătate destul de rea chiar acum, și soția lui este foarte rău. Așa că rugați-vă pentru acest cuplu micuț, copiii minunați ai lui Dumnezeu. Și eu i-am spus că, cu voia Domnului, eu îi voi da lui o seară.

25 Și Fratele Ruddell, micuțul nostru... una din micuțele noastre biserici surori, sus aici pe 62, micuțul băiat sfios, a mers pe aici și nu a putut nici măcar să privească în sus. Și el ar fi venit sus la casă. Și, oh, eu presupun că oamenii se gândeau că el era o pacoste obișnuită, dar acolo era ceva privitor la băiat care părea real. Eu doar am continuat să stau cu el, și stând cu el, ziceam, "Frate Ruddell, tu poți."

26 El a zis, "Frate Branham, eu mă ridic înaintea unei mulțimi, inima mea-mea îmi vine sus în gât, și eu-eu-eu nu pot spune un cuvânt."

27 Am zis, "Stai acolo și înghite-o înapoi jos, și vorbește, în Numele Domnului, înțelegeți." Și acum el are un Tabernacol de mărimea acestuia, aici sus pe șosea, doar făcând ceva. Stai cu acesta. Băiatul a avut o chemare de la Dumnezeu. Eu am cunoscut pe tata lui și pe mama lui, ei sunt oameni foarte minunați.

28 Și apoi noi s-ar cuveni să o avem pe Junie, într-o seară, jos în New Albany. Și, oh, voi știți, doar adunări micuțe, ca eu să pot apuca o seară aici și o seară acolo.

29 Până când, dacă fiecare lucru se planifică conform cu orarul, cam la douăzeci și cinci Ianuarie, eu voi pleca la Miami, pentru Convenția Internațională a Lumii a Evangheliei Depline a Oamenilor de Afaceri Creștini. Și de acolo, la Kingston, Haiti, jos în America de Sud, și sus prin Mexico. Și de acolo, în Africa. Din Africa, sus în Scandinavia. Și așa mai departe, în felul acesta. Cea mai mare parte a anului, eu cred, va fi luată în adunările de peste mări. Deci rugați-vă pentru mine, eu trebuie să-mi fac decizia corectă.

30 Acum aceasta este doar dacă va fi voia Domnului; dacă nu, eu voiesc să merg oriunde, în orice loc. Aceasta nu contează unde este, eu vreau să merg. Dar atât timp cât sunt eu în stare să stau în această pulbere a pământului în care m-a pus Dumnezeu, eu vreau să propovăduiesc bogățiile Lui de necercetat până când moartea mă ia din acest trup. Aceasta este hotărârea mea, prin harul lui Dumnezeu, numai dacă El mă va ajuta. Dacă El își ia mâna Lui la o parte de la mine, diavolul mă va ucide, așa că voi rugați-vă doar ca Dumnezeu să-și țină mâna Lui de milă peste mine.

31 Eu nu îi cer dreptatea Lui; eu îi cer mila Lui. Înțelegeți? Acum, dreptatea Lui, nu, eu nu aș putea suporta aceea. Doar mila Lui este după care eu pledez, pentru că eu știu că eu nu-s vrednic, și nici unul nu este. Și noi mai bine să nu cerem dreptatea Lui. Noi vrem mila Lui.

32 Acum, în seara aceasta, fiind puțin răgușit, dar nu puteam să refuz ocazia, să vorbesc acestui grup minunat de Creștini.

Așteptați, doar înainte ca eu să fac acest anunț, lăsați-mă să spun un lucru. În timp ce voi toți sunteți într-o inimă acum, într-un acord, și totul decurgând dulce, lăsați-mă să dau doar o mică discuție de două minute bisericii mele, înțelegeți.

33 Ascultați drăgălașii mei în Evanghelie, a mele... stelele în coroana mea, dacă eu voi avea una, procurată de Sângele lui Isus. Eu am făcut aceasta pentru un scop, am venit înapoi în felul acesta. Noi am decis aceasta la un drum de vânatoare, Fratele Roy Roberson, Fratele Banks Wood, și eu, la un drum, ca noi să putem aduce, să venim înapoi. Fratele Fratele Roy și toți dintre noi discutăm, și despre păstorul nostru, Fratele Neville, și un om care este înaintea voastră tot timpul, păstorind și toate celelalte, noi îl iubim; dar totuși, Fratele Neville fiind co-pastor, aceasta părea puțin cam greu pentru Fratele Neville să trebuiască să împingă afară în aceea, înțelegeți. Așa că noi ne-am rugat, și se părea că aceasta era voia Domnului ca eu să o fac. Acum, eu i-am cerut Domnului că dacă El mă va ajuta, eu voi face tot posibilul.

34 Și după ce am făcut propria mea consacrare, și după ce am făcut, având biserica să facă astfel acum, dacă Dumnezeu nea binecuvântat în felul în care El a făcut-o în ultimele câteva adunări, cu acea micuță consacrare, ce va face El dacă noi ne menținem, înțelegeți? Doar mențineți-vă. Acum ascultați. Voi sunteți îndrăgostiți unul de altul, după cum eu văd că voi stați în culoare, în dimineața aceasta, și doar plângeți, cu mâinile voastre către Dumnezeu, și-și drăgălașul Duh mișcându-se în jur peste voi.

35 Acum voi să nu ascultați la un lucru scârbos pe care îl are diavolul să spună. Înțelegeți? Dacă diavolul vă arată ceva, sau vă spune ceva rău, despre unul dintre membri Trupului lui Cristos, voi să nu credeți aceasta. Căci, îndată ce voi o credeți, voi vă mânjiți experiența voastră.

36 Și dacă voi vedeți pe unul din membri Trupului lui Cristos făcând ceva rău, nu spuneți la altcineva; ci mergeți la membrul acela, și cu dragoste, și vedeți dacă voi nu-i puteți aduce înapoi la Cristos din nou. Și dacă voi nu puteți să o faceți, atunci spuneți unei persoane, sau lăsați-i să meargă cu voi. Faceți-o în felul în care a spus Scriptura. Înțelegeți? Dar să nu...

37 Dacă cineva zice, "Sora *Cutare-și-cutare*, sau Fratele *Cutare-și-cutare*," să nu crezi tu un cuvânt din acesta. Tu doar să o lași să meargă. Deoarece, ține minte, acesta este diavolul încercând să te rupă în bucăți. Acum doar așteaptă-l să vină înapoi, că el va face aceasta. Acum tu să lași omul bun al casei, credința, să stea chiar acolo, și să nu primești un singur lucru. Acești oameni au fost așezați în locurile Cerești cu tine, aveți părtășie împreună în jurul binecuvântărilor lui Dumnezeu, luând împărtășirea la masă, și Duhul Sfânt a mărturisit că ei sunt copiii lui Dumnezeu. Așa că haideți doar să fim cu adevărat dulci, cu inima bună, iertători, iubitori. Și dacă persoana cealaltă vorbește rău împotriva ta, tu vorbește dulce împotriva lor. Privește cu cât mai dulce vine la tine atunci. Înțelegi? Asta-i adevărat. Doar întotdeauna întoarceți bine pentru rău, dragoste pentru ură. Și doar ...

38 Te simți tu mai bine, drăguț, fetița din spate? Asta-i bine. Eu sunt atât de mulțumit. Da, doar a mers înapoi... Ea a fost încovoiată acolo înapoi într-un nod, și Domnul Isus a adus-o pe ea înainte acum și a prezentat-o la adunare. Noi suntem atât de mulțumiți pentru aceasta. Pentru aceasta am plecat de la amvon, cu câteva momente în urmă. Au zis că ei s-au "rugat și rugat, și nu puteau să străbată la Domnul."

39 Acum, fiți siguri să faceți aceasta. Angajați-vă ca să, către Dumnezeu, "Dumnezeule, prin harul Tău, aceasta este ceea ce voi face eu." Nu contează când vreunul zice rău; întoarce bine. Nu gândiți rău. Dacă voi gândiți rău, și voi spuneți aceasta doar fățarnic, atunci-atunci-atunci voi sunteți greșiți. Voi doar continuați să vă consacrați pe voi lui Dumnezeu până când intradevăr vă simțiți bine față de persoana aceea. Acesta este felul de a o face. Atunci dulceața binecuvântărilor lui Dumnezeu doar va, oh, aceasta doar va acoperi sufletul vostru. Acesta este felul de a trăi biruitor, atunci nimic nu poate să vă vatame atât timp cât voi sunteți în dragoste. Păi, voi ziceți...

40 Vedeți, "Dacă voi aveți limbi, ele vor înceta. Și dacă voi aveți înțelepciune, aceasta va dispărea. Profetiile, acestea vor eșua. Dar când voi aveți dragoste, aceasta va dura pentru totdeauna." Înțelegeți?

41 Și nu iubiți numai pe acei care vă iubesc, ci iubiți pe aceia care nu vă iubesc. Căci, este ușor pentru mine să iubesc pe oricine care mă iubește, ci încearcă să iubești pe cineva care nu te iubește. Aceasta este unde tu poți verifica dacă tu ești un Creștin sau nu; cineva care nu te iubește, și totuși, în inima ta, tu îi iubești. Acum, dacă tu nu faci aceasta, atunci doar continuă să te ții de Dumnezeu. Aceasta este acolo, pentru că eu cunosc aceasta de a fi Adevărul. Amin. Eu știu că acesta este Adevărul.

42 Acum noi o să deschidem prețiosul Cuvânt, acum, la Cartea despre Evrei, și capitolul al 11-lea, doar pentru un scurt Mesaj. Fiind puțin răgușit, însă eu am avut o după-amiază minunată cu frați și surori. Și nu am ajuns înapoi până aproape la ora șase, și am fugit doar în cameră și am îngenunchiat la marginea patului, la dormitor, și m-am rugat pentru câteva momente. Mam ridicat, și mi-am luat Biblia și am început să citesc. Eu am văzut o revistă așezată acolo, și am ridicat-o sus, și aceasta era scrisă în Africană, așa că eu nu am putut să o citesc.

43 Și uneori, în citire, tu vei atinge un cuvânt, și acel cuvânt devine viu pentru tine. Acela este felul în care un lucrător își obține a lui, mesajul lui. Doar începe să citească, citind Biblia, ceva. Primul lucru pe care îl știi, tu atingi ceva, atunci ceva adaugă la acel ceva, ceva adaugă la acel ceva. Apoi, îl subliniezi, și doar mergi la amvon și-l citești. Dumnezeu va face restul. Vedeți, El va purta de grijă de restul.

44 Acum, uneori tu devii așa de mișcat, încât tu faci gânduri mici despre ce, notițe de gânduri despre care tu te-ai gândit. Uneori într-o adunare, unde tu trebuie să vii repede la platformă, ca, să citești doar peste acele gânduri mici pe care tu le-ai avut, fie ca Duhul Sfânt să le reanimeze pentru tine din nou. Am făcut aceasta de multe ori.

45 Acum Evrei 11, să citim versetul 1, începând, și noi vom citi mai multe versete.

Acum credința este substanța lucrurilor nădăjduite, evidența lucrurilor nevăzute.

Căci prin aceasta bătrânii au obținut o bună mărturie. Prin credință noi înțelegem că lumile au fost făcute prin Cuvântul lui Dumnezeu, astfel că lucrurile care sunt văzute nu au fost făcute din lucrurile care se văd.

46 Nu este aceasta bogat? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Lăsați-mă să citesc acel verset al 3-lea din nou. Ascultați îndeaproape.

Prin credință noi înțelegem că lumile au fost făcute prin Cuvântul lui Dumnezeu, astfel că lucrurile care sunt văzute nu au fost făcute din lucrurile care se văd. (Cuvântul lui Dumnezeu!)

Prin credință Abel a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai excelentă decât Cain, prin care el a obținut mărturie că el era neprihănit, Dumnezeu mărturisind despre darurile lui: și prin aceasta... fiind mort totuși a vorbit.

Prin credință Enoh a fost mutat ca el să nu vadă moartea și nu a fost găsit, pentru că Dumnezeu... l-a mutat: căci înainte de mutarea lui el a avut o mărturisire, că el l-a mulțumit pe Dumnezeu. Cinci sute de ani de viață, de asemeni!

Dar fără credință este imposibil să-l mulțumești: căci acela care vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este, și că El este un răsplătitor al acelor care îl caută stăruitor.

Prin credință Noe, fiind avertizat de Dumnezeu despre lucrurile nevăzute încă, s-a mișcat cu frică, a pregătit o arcă pentru mântuirea casei lui; prin... care el a condamnat lumea, și a devenit moștenitor al... neprihănirii care este prin care este prin credință.

47 Acum să ne rugăm doar un moment, și să ne plecăm capetele.

48 Doamne, Mult Grațiosul nostru Dumnezeu și Tată, noi venim acum în Prezența Ta din nou, cu mulțumiri. Și nu numai că noi simțim acum că noi suntem în Prezența Ta deoarece noi ne-am plecat capetele noastre să ne rugăm, ci noi credem că noi suntem constant în Prezența Ta, pentru că, "Ochii Domnului umblă de la un capăt la altul pe pământ." Și Tu cunoști toate lucrurile, și Tu cunoști gândurile inimii.

49 De aceea, Doamne, motivul că noi ne plecăm capetele, este să cerem această petiție, ca Tu să ne ierți de toate păcatele și fărădelegile împotriva Ta, și ca mila Ta încă odată să fie prelungită pentru noi, într-atât ca Tu să ne deschizi buzele noastre să vorbim și urechile noastre să audă, și Cuvântul Tău să poată deveni real pentru noi, în seara aceasta; ca aceste câteva versete pe care noi le-am ales să le citim să poată deveni un mare ajutor pentru fiecare membru al trupului Tău tainic pe pământ, Biserica Ta spirituală, Biserica celor Întâi născuți, acea Biserică care a fost cumpărată prin Sângele lui Isus, care a fost spălată și a fost sfințită, și va fi prezentată lui Dumnezeu în Ziua aceea, fără o vină sau o zbârcitură. Cum îți mulțumim noi Ție, să avem credință să credem că noi suntem părtași ai acestei bunătați a lui Dumnezeu, prin neprihănirea și mila Domnului nostru Isus!

50 Rugându-ne acum ca Tu să vindeci toate bolile. Mulțumindu-ți Ție pentru că ai atins acea fetiță doar cu câteva momente în urmă, zăcând încovoiată în sală acolo, de durere; văzând-o pășind afară, acea credință de copil mic, și acceptându-te pe Tine și mila Ta. Și noi îți mulțumim Ție pentru aceasta; și ne rugăm ca Tu să-ți aduci aminte de cel drag al Sorei Baker acolo în Kentucky, și aceia despre care a vorbit Fratele Neville, și, o Dumnezeule, nenumăratele tabere a bolnavilor pretutindeni. Și în special, Doamne, aceia care sunt nesalvați și nu Te cunosc; dacă ei ar muri în păcatele lor, ei nu ar putea veni unde ești Tu.

51 Noi ne rugăm ca Tu să ne dai mărturie și putere, îndrăzneală să vorbim Cuvântul, și înțelepciune să știm când să-L vorbim. Și atunci vorbește-ne când noi am spus destul, ca noi să putem să plecăm la o parte și să lăsăm pe oameni în uimire, mirându-se, de marele Duh Sfânt și lucrarea Lui. Admite aceasta, Doamne. Ascultă-ne acum, ne rugăm, în Numele lui Isus Cristos noi o cerem. Amin.

52 Și mie mi-ar place să vorbesc doar pentru un timp scurt asupra subiectului despre simțuri. Noi suntem învățați că omul natural are cinci simțuri, și cele cinci simțuri controlează a lui... Sau, El... a dat... , Dumnezeu i-a dat lui aceste cinci simțuri, ca să contacteze casa lui pământescă, și acele simțuri sunt cunoscute ca: văz, gust, pipăit, miros, auz. Acele cinci simțuri care sunt cunoscute omului natural, și ele sunt bune, și noi nu putem să operăm sau să trăim o viață normală când unul din aceste simțuri omit să funcționeze. Vederea voastră, auzul, pipăitul, mirosul, sau gustul, noi nu putem fi normali fără ele. Acolo ceva lipsește, ceva porțiune de viață pe care noi nu o putem contacta, fără ca acel simț să acționeze. Și ele sunt bune și ele sunt folositoare, și ele ne-au fost date de către Dumnezeu.

53 Dumnezeu a dat acele simțuri, dar ele ne sunt date ca un dar. Și aceasta depinde de cum voi, la ce cedați voi aceste simțuri, va fi felul în care viața voastră va fi controlată, de felul cum cedați voi cele cinci simțuri. Voi sunteți... Ce vedeți voi, ce auziți voi, ce simțiți voi, mirosiți, sau pipăiți, la orice sunt cedate acele simțuri, ele vă vor domina.

54 Și noi suntem recunoscători lui Dumnezeu că noi avem cele cinci simțuri, dar nicidecum nu v-au fost date aceste cinci simțuri ca să vă călăuzească. Ele v-au fost date pentru contact pământesc. Dar acolo vi s-a dat vouă al șaselea simț și, acel simț al șaselea, îi aparține numai Creștinului. Și tu nu poți avea acest simț al șaselea până când tu devii un Creștin; este singura cale ca tu să poți avea vreodată ceva mai mult decât cele cinci simțuri naturale pentru persoana naturală. Al șaselea simț este mai bine cunoscut, Creștinului, ca credință. Aceasta este aceea care te guvernează și te călăuzește pe tine, și acesta este superior la toate celelalte simțuri. Acesta este un superior la toate dintre simțuri, la

celelalte cinci simțuri.

55 Acum, eu nu aș spune aceasta din cauză că noi primim al șaselea simț că cele cinci simțuri nu mai sunt bune. Da, ele sunt. Cele cinci simțuri ți-au fost date de către Dumnezeu, și ele sunt ca să fie folosite. Dar când cele cinci simțuri acționează contrar Cuvântului lui Dumnezeu, atunci ele mint.

56 Acum, al șaselea simț nu poate minții. Acesta este un super simț. Și acesta este despre care eu vreau să vorbesc. Azi dimineață eu am vorbit despre: *Un Super Semn*. Și în seara aceasta despre: *Un Super Simț*.

57 Și super simțul este Duhul Sfânt, credința lui Dumnezeu care locuiește în voi. Și dacă voi veți lăsa cele cinci simțuri să fie supuse la al șaselea simț, acesta vă va călăuzi și va aduce toate celelalte cinci simțuri sub controlul aceluia super simț. Căci acesta este așa departe deasupra simțului natural, după cum omul spiritual este deasupra naturalului acesta este așa de departe așa de înalt cum sunt cerurile, deasupra omului natural și cele cinci simțuri ale lui. Acesta vă face să credeți lucruri pe care voi nu le puteți vedea. Acesta vă face să acționați unde voi nu vă gândiți că cele cinci simțuri s-ar gândi vreodată despre aceasta. Diavolul poate să intre în aceste cinci simțuri și să vă mintă, dar el nu poate atinge acel super simț. Acesta este departe în afara atingerii lui. Acela vine de la Dumnezeu. Acesta se numește credință. Credința este lucrul acela mareț.

58 Și cele cinci simțuri nu controlează al șaselea simț, ci al șaselea simț controlează cele cinci simțuri. Super simțul controlează simțurile naturale. Și cele cinci simțuri sunt văzul, gustul, pipăitul, mirosul, auzul. Iar super simțul este ceva care te va face pe tine să crezi Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că acela este singurul lucru despre care vorbește el. Și El te va face să crezi lucrurile pe care tu nu le poți vedea, gusta, pipăi, mirosi, sau auzi, deoarece acesta va lua Cuvântul lui Dumnezeu. Și el îți va preda acel Cuvânt ție, și te face să umbli contrar oricărui alt lucru care există afară de Cuvântul lui Dumnezeu. Prin credință, credința o face.

59 Acum, în a da această ilustrație, despre simțuri, omul natural este născut cu aceste simțuri, astfel că ele sunt simțuri date de natură. Și acesta este într-adevăr singurul lucru pe care el îl va ști vreodată despre acesta, în gândirea lui intelectuală. El poate să gândească numai ca un om, el poate vedea ca un om, el poate înțelege ca un om, el poate auzi ca un om; dar când el devine cârmuit, sau regenerat, sau noi am numi aceasta "născut din nou," atunci acel al șaselea, super simț îl apucă pe el. Și, în a face astfel, acel super simț îl ridică sus într-un loc până unde el are credință să creadă lucruri pe care el nu le putea auzi, lucruri pe care el nu le putea vedea, înțelegeri pe care el nu le putea înțelege. El crede aceasta oricum, deoarece el este cârmuit prin cel de al șaselea simț, acel super simț. Oh, cât de încântător este să cunoști aceasta, și să gândești cât este de simplu să o crezi!

60 Acum, tu nu poți, să crezi aceasta până când tu ești regenerat. Biblia a spus că, "Nici un om nu poate numi pe Isus Cristosul, numai prin Duhul Sfânt." Noi am trecut prin aceasta săptămâna asta trecută. Și aceasta era așa o piatră de poticnire, în special la poporul credincios Penticostal, când ei mă aud spunând aceea. Isus a zis, în Sfântul Ioan 5:24, "Acela care aude Cuvintele Mele și crede în Acela care M-a trimis, are Viața Eternă." Viața Eternă vine de la Dumnezeu, singur. "Și nici un om nu poate să spună că Isus este Cristosul, ci numai prin Duhul Sfânt."

61 Tu iei numai ce altcineva a zis, ce ai învățat tu prin intelect, ce ai învățat tu prin cele cinci simțuri naturale. Dar când al șaselea simț vine înăuntru, Duhul Sfânt, El ia la o parte toate argumentările acestor șase simțuri... cinci simțuri, și te ridică sus în acel al șaselea simț, să te facă să crezi lucruri pe care tu nu le poți vedea, gusta, pipăi, mirosi, sau auzi. El îți face ție ceva. Atunci tu poți să spui că Isus este Cristosul, deoarece tu ai fost martor la aceasta; nu ceea ce învățătura intelectuală te-a învățat, ci ceea ce tu ai experimentat.

62 "Ce este să faci atunci al șaselea simț, Frate Branham? De ce vine al șaselea simț?"

63 Al șaselea simț vine pentru acest motiv. Acum, al șaselea simț este credința, super simțul. Acum dacă... Al șaselea simț vine numai pentru acest motiv, care era, să facă cele cinci simțuri în tine să nege orice care este contrar la Cuvântul lui Dumnezeu.

Pentru aceasta este cel de al șaselea simț. Scriptura vorbește despre „a arunca jos judecățile."

64 Cele-cele, vedeți, cele cinci simțuri vor, voi puteți judeca, "Păi, acum, de ce ar trebui acest om, și de ce ar trebui...?"

65 Dar al șaselea simț nu vede aceea deloc. El este așa departe în afara acestuia! El este cu atât mai înalt decât cum este acesta, până când el nici măcar nu are ceva argumentări deloc cu acesta. "Noi credem aceasta!" El este departe în afara oricărui lucru la care cele cinci simțuri ar avea să spună ceva privitor la acesta. Acum noi ne pregătim pentru un serviciu de vindecare, înțelegeți. Noi credem aceasta! Tu umbli prin acel al șaselea simț, tu vorbești prin acel al șaselea simț, tu trăiești prin acel al șaselea simț, tu mori prin acel al șaselea simț, și învii prin acel al șaselea simț. Acel

super simț, ceva ce este în tine, care este deosebit de ceea ce este omul natural.

66 Omul natural are numai acestea, și ele sunt în regulă dacă ele pot fi aduse în supunere la al șaselea simț. Dacă mintea naturală zice, citește Cuvântul lui Dumnezeu și zice, "Acela este Cuvântul lui Dumnezeu," acesta vorbește Adevărul. Dar dacă el citește, și zice, "Acesta nu este tot Cuvântul lui Dumnezeu. Sau, sau, Acesta era. Acesta este ceva, Acesta a fost odată, însă Acesta nu este acum." Atunci acel al șaselea simț vine înăuntru, și zice, "El este același ieri, azi, și în veci." Vedeți, aceea este deosebirea.

67 Aceasta este de ce așa de mulți oameni nu reușesc să fie vindecați. Ei încearcă să vină cu o concepție intelectuală. Ei zic, "Oh, eu-eu fac aceasta, sau eu cred aceasta, și așa mai departe."

68 Dar dacă acel al șaselea simț spune aceasta, atunci nimic nu există care să-i zguduie vreodată de la acel al șaselea simț. Al șaselea simț este venit peste ființa umană să-i facă să nege orice care este contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Orice simptom, orice simptom care este contrar promisiunii lui Dumnezeu, al șaselea simț spune că acesta nu este acolo, dacă Creștinul este născut din nou.

69 Și primul lucru pe care îl știi, ceva neîncrezător, necredincios, ajunge în jur la Creștin și zice, "Acum uită-te aici, nu există un astfel de lucru ca acel Duh Sfânt. Tu ești doar greșit, în aceasta. Tu ești nebun, dacă tu crezi astfel de lucru ca Acela. Nu există un astfel de lucru ca Acesta."

Acel al șaselea simț merge direct la lucru.

70 "Lasă-mă să-ți arăt, în Biblie, unde tu nu poți primi Duhul Sfânt. Și, tu vezi, eu pot să-ți arăt unde ucenicii au primit Aceasta, dar... dar... "

71 "Da, păi," tu zici, "uite," al șaselea simț te va îndrepta dincolo și va zice, "dar El a zis, Promisiunea este pentru voi și pentru copiii voștri."

72 "Păi, aceea a însemnat copiii lor. Aceea, aceea nu a însemnat pentru tine. Aceasta nu este pentru tine."

73 Dar acel al șaselea simț știe mai bine. De ce? El este deja în tine. Ei au spus aceasta prea târziu. Tu deja ai primit Aceasta.

74 Oamenii care au învățat că, "Nu există un astfel de lucru ca Duhul Sfânt," ei nu știu despre ce vorbesc.

75 Ca băiatul acela, odată, curățind un măr, și a fost întrebat de către un necredincios, dezbătând o adunare. El a zis, "Ce vrei tu, ce vrei tu aici sus?"

76 El a zis, "Eu vreau să-ți pun o întrebare." În timp ce el mânca mărul și bucurându-se de el, o foarte simplă, un fel de, părea ca o persoană delicventă, cu părul atârându-i în față, și un dinte scos în față; și o veche, jachetă de șalopetă murdară pe el. El a zis, "Doar o întrebare vreau eu să-ți pun."

77 Necredinciosul doar a spus, "Nu există un astfel de lucru ca Dumnezeu. Aceasta toată este emoție. Acolo este fără sens privitor la asta, asta este totul."

78 Și băiatul a zis, "Eu vreau să-ți pun o întrebare, domnule. Este mărul acesta dulce sau acru?"

El a zis, "Păi, cum să știu eu? Eu nu îl mănânc."

El a zis, "Aceasta-i tocmai ceea ce mă gândeam," și a pășit drept înapoi.

79 Cum știi tu, când tu nu l-ai gustat pe Domnul? Cum știi tu, când tu niciodată nu ai primit Duhul Sfânt, dacă El este real sau dacă El nu este? Cum știi tu dacă aceasta este credință sau putere? Cum știi tu că acolo nu este "bucurie de negrăit și plin de slavă," când tu niciodată nu ai gustat să vezi aceasta? Al șaselea simț te conduce la Aceasta. Al șaselea simț îți declară Aceasta.

80 Nu există puteri intelectuale deloc, care să aducă vreodată Aceasta la tine. Puterile intelectuale vor judeca și vor zice, "Păi, aceasta este psihologie. Aceasta este ceva în felul acesta, și aceasta este emoție cu poporul."

81 Dar când al șaselea simț vine înăuntru, el neagă toate acele lucruri, și mută o persoană drept în sânul lui Dumnezeu. "Acela care vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este, și un răsplătitor al acelor care cu sânge și sânge Îl caută." Prin credință! Prin credință, Abraham! Prin credință, Isaac! Prin credință, Iacob! Totul prin credință! Acesta este al șaselea simț care o face. Al șaselea simț neagă toate simptomele, toate simptomele, orice contrar Cuvântului lui Dumnezeu, și simțirea, emoția.

82 Cineva zice, "Oh, păi, s-a rugat pentru mine; însă eu nu mă simt ceva mai bine."

83 Al șaselea simț nu ar sta niciodată liniștit pentru aceea. Al șaselea simț ar zice, "Aceasta este o minciună! Eu mă simt mai bine. Eu mă fac bine. Dumnezeu a zis așa, asta o stabilește.

Amin! Dumnezeu a spus așa." Al șaselea simț se hrănește numai din Cuvântul lui Dumnezeu.

84 Acel super simț, acesta este super, deasupra simțurilor. Acesta este un simț mai mare. Aceasta este o credință. Aceasta este o putere care stârnește și conduce. Amin. Aceasta este ceva care vă face să faceți lucruri pe care niciodată nu v-ați gândit că le-ați face. Acesta este al șaselea simț, super simțul.

85 Se face rugăciune pentru tine. Să zicem că tu ai ai o mână infirmă și se roagă pentru tine, mâna ta, tu vii acolo sus și tu crezi că Dumnezeu are să te vindece. Păstorul se roagă pentru tine, tu mergi înapoi. Omul vechi natural va zice asta, "Tu nu simți ceva deosebit în mâna aceea. Tu nu ești mai bine decât cum ai fost tu vreodată." Dar al șaselea simț vine înainte, și a zis, "Aceea este o minciună! S-a făcut rugăciune pentru tine, aceea o stabilește." Amin.

86 Ca femeia care a venit la adunarea noastră odată, și ea a venit la o adunare, două din ele. Ele au traversat platforma. Ele au văzut discernământul. Acele femei au fost doar-doar care au înghițit. Ele amândouă erau adevărate Creștine. Una a venit sus, și Duhul a venit și a zis, Tu suferi de o boală de stomac."

Și fața ei s-a luminat. Ea a zis, "Aceasta-i adevărat."

87 Și Duhul Sfânt a spus prin mine, a zis, "Și acesta este un ulcer. El este cauzat dintr-o condiție nervoasă. Tu ai fost examintă de către un anumit doctor, și el a spus că tu nu puteai... sau aceasta trebuie să-sau aceasta trebuia să aibe o operație, să îl ai tăiat afară."

Ea a zis, "Fiecare cuvânt din aceea este adevărul!"

88 Și atunci văzând că ea era o credincioasă așa de mare, atunci Acesta a zis, "Numele tău este Miss *Cutare-și-cutare*, tu vii de la *Cutare-și-cutare*, și așa-și-așa loc."

Ea a zis, "Acesta este adevărul!"

89 Ce era acesta? Al șaselea simț prinzând-o. Al șaselea simț și Duhul Sfânt stând unul lângă altul. Duhul Sfânt vorbea, al șaselea simț zicea "amin." Asta este. Ceva trebuie să se întâmple.

90 Cand Marta a alergat afară să-l găsească pe Isus, și când ea a zis, "Doarnne!" Priviți al șaselea simț. "Dacă Tu ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit; dar chiar și acum, orice îi ceri Tu lui Dumnezeu, Dumnezeu îl va da Ție." Acolo este al șaselea simț.

91 Isus s-a recules pe Sine, și a zis, "Eu sunt Învierea, și Viața; acela care crede în Mine, chiar dacă el a murit, totuși el va trăi oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?"

92 Ce urmează ca tu să spui, judecând? Acolo este un om zăcând acolo, mort, și viermii umblă prin el.

93 Dar El tocmai a terminat de spus că El era Învierea și Viața. Acela era Cuvântul lui Dumnezeu. Cel de al șaselea simț, în afara îngrijirii doctorului, în afara gândurilor cercetării științifice. Sfidând totul, sfidând toate judecățile, și aruncându-le jos. De ce? El mărturisea la Cuvântul lui Dumnezeu, "EU SUNT. Eu nu sunt Eu voi fi, Eu am fost. EU SUNT ACUM! Eu sunt Învierea și Viața," un Om. "Cel ce crede în Mine, chiar dacă a murit, totuși el va trăi; și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?"

94 Ea a zis, "Da, Doamne," al șaselea simț, „eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume."

"Fratele tău va învia din nou." Oh, Doamne!

95 Ei s-au dus la mormânt! Ei doi, împreună, ceva trebuia să se întâmple. Acela era un super simț, cu Dumnezeu stând prezent, ceva trebuia să aibe loc. Simțul era super simț, era Dumnezeu. Acolo era Ceva spunându-i lui Marta aceasta. Ea l-a văzut pe El. Ea l-a cunoscut pe El. Ea l-a recunoscut pe El de a fi tocmai Mesia. Și ea a știut, dacă putea ea numai să ajungă la El, dacă ea putea numai să ajungă aproape de El și să prezinte cazul, doar să audă o promisiune venită de la El, aceasta era tot ce vroia ea. Când El a zis, "Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă a murit," aceea era tot ce a vrut Marta să audă, tot ce ea a vrut. Deoarece, al șaselea simț, super simțul, credința ei, o mișca pe ea să-i mărturisească Lui, să-l creadă pe El.

96 Această femeie, când ea a părăsit platforma, aceasta era AȘA VORBEȘTE DOMNUL, "Du-te acasă și mănâncă. Isus Cristos te face bine." Ea a mers acasă.

97 În seara aceea, o prietenă de-a ei locuind în vecinătate, era a treia sau a patra după ea, și ea a avut un mare nod pe gâtul ei. Și aici vine ea, toată emoționată că a ei-ei vecină, urma să fie vindecată de acel ulcer care a supărat-o pe ea atât de mult. Acesta era unul din sutele de cazuri, mii de ele. Și acest nod mare scos în afară pe gâtul ei, și ea a venit sus. Am zis, "Nimeni nu o să trebuiască să discearnă aceasta. Dar tu ești fericită de ceva, tu ești emoționată, deoarece femeia aceea care șade acolo este o vecină de-a ta."

98 Duhul Sfânt! Ea se gândea, „Cum în lumea asta a putut acel om să cunoască asta? Aceasta trebuie să fie Ceva ca să-i descopere lui aceasta.”

99 Astfel când aceasta a fost spus, El a zis, "Tu te gândești la gâtul tău."

"Da"

"Crezi tu că aceasta va pleca?"

"Eu cred aceasta," a zis ea, "din toată inima mea."

100 Am zis, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL, du-te acasă și tu îți vei primi vindecarea."

101 Omul natural a privit în jur și nu a putut să vadă nici un semn. Femeia cu ulcer a mers acasă și a încercat să mănânce, și, Doamne, i se părea că era să moară. Oh, omul natural, simțul natural, simțirea încă declară că ulcerul este acolo.

102 Așa că după ce a trecut cam o săptămână sau două, ea a mers prin vecinătate, la toate rudele ei, și la biserică, mărturisind, "Domnul m-a vindecat."

Și ei au zis, "Mănânci tu acum?"

103 "Nu, nu exact tot ce eu vreau. Dar," a zis ea, "eu sunt deja vindecată, căci prin rănilor Lui eu sunt vindecată." Nu contează ce era aceasta, ea era vindecată oricum.

104 Și într-o dimineață, copiii s-au dus la școală, și ei i-a fost într-adevăr foame. Ea stătea, spălând vasele, lângă fereastră. Ea a venit la adunare, o altă adunare cu un an mai târziu. Și ea spăla vasele, și când ea, primul lucru, ea a simțit un simț foarte ciudat mergând peste ea. Și ea se gândea, "Ce era asta? Am simțit de parcă vroiam să țip."

105 Și bărbatul ei i-a spus, zicând, "Scumpa, tu încetează să mai vorbești despre vindecarea aceea," a zis, "deoarece," deși el era un Creștin, a zis, "tu aduci un reproș asupra Cauzei."

106 Cum poți tu să aduci un reproș când tu mărturisești pentru Cuvântul Lui? Tu aduci un reproș dacă tu nu mărturisești pentru El.

A zis, "Dacă tu ai fost vindecată, tu ai fost vindecată."

107 Ea a zis, "Omul acela a stat și m-a privit în ochi, și mi-a spus stările mele și lucrurile pe care le-am făcut, și cine eram eu, și de unde am venit." Ea a zis, "Eu nu am fost în clădire de cincisprezece minute, când el a venit la platformă. Cum în lumea asta putea omul acesta să știe asta? Eu nu l-am văzut niciodată în viața mea, și el mi-a spus, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, tu ești vindecată." Și ea a zis, "Eu cred aceasta până când mor." Ea a zis, "Eu cred aceasta oricum." Astfel ea și sora ei mai în jos de ea, o prietenă au făcut legământ cu Dumnezeu, că ele vor ține credința aceea.

108 Dimineața aceea, ea s-a simțit foarte ciudat, și în câteva minute ea a flămânzit. Astfel copiii au lăsat ceva fulgi de ovăz în farfurie, o farfuriuoră; și zicea că fulgii de ovăz întotdeauna îi făcea arsuri. Dacă cineva a avut vreodată un ulcer, voi știți ce este acesta. Așa că ea s-a întins în jos și a luat două guri din acei fulgi de ovăz. Și, "Oh, Doamne," a zis ea, "eu va trebui să plătesc pentru aceasta, eu presupun, dar într-una din aceste zile eu voi fi bine." Dar ea a observat că ei încă îi era foame, așa că ea a isprăvit ce era în farfurie. Ea a așteptat câteva minute, să vadă ce s-a întâmplat. Nimic nu s-a întâmplat; s-a simțit bine, tot flămândă. Ea și-a prăjit două ouă, și și-a turnat o ceașcă de cafea, și și-a prăjit ceva pâine, și ea a avut o adevărată sărbătoare. Ea a mâncat tot ce putea ea să mănânce. Ea a mers înainte spălând vasele, și cam cu o jumătate de oră mai târziu, ei i-a fost foame din nou. Nici urmă de boală.

109 Ea și-a pus bonetuța ei, și a mers în jos pe stradă, în casa acestei vecine. Și când ea a ajuns acolo, ea a auzit, și ea se gândea că acolo poate că era o moarte în familie. Ei țipau, și strigau, și umblau în jur. Femeia a dormit tâziu în dimineața aceea, și s-a sculat, uitându-se după umflătura care era pe gâtul ei, și aceasta a dispărut în timpul nopții. Ce era aceasta? Dumnezeu la lucru.

110 Sus aici la Tabernacolul Cadle, când noi am avut adunarea, acel băiat infirm care a venit înăuntru acolo și s-a făcut rugăciune pentru el. Mulți dintre voi ați fost acolo să-l vedeți. Ei l-au adus înapoi în acea cameră de urgență. Billy m-a condus la el. Ei l-au avut pe platformă pentru trei sau patru seri, acolo pe... în clădire. El nu a obținut un cartonaș de rugăciune, astfel că ei l-au pus în camera de urgență. Eu am mers acolo înăuntru și m-am rugat pentru el, m-am uitat la el. El a zis, "D-le Branham, puteți dvs. să-mi spuneți ceva de consolare?"

Am zis, "Da, domnule, fiule. Poliomiela te-a adus în felul ăsta."

El a zis, "Asta-i adevărat."

111 Am zis, "Numele tău este cutare-și-cutare. Tu vii dintr-un anumit loc."

"Asta-i adevărat," a zis el. El a zis, "Cum este cu vindecarea mea?"

Am zis, "Prin rănile Lui tu ai fost vindecat."

112 El a mers acasă, mărturisind, dând laudă lui Dumnezeu. Și el a adus un astfel de reproș, ei pretind, în vecinătate, până într-o Duminică când un grup de lucrători au venit înăuntru și au șezut lângă el și au zis, "Tu trebuie să te oprești să mai faci aceasta. Tu aduci un reproș asupra Cauzei."

113 Și tânărul șezând acolo, a spus, "Domnule, dacă tu ai ședea unde sunt eu, dacă tu erai în scaunul în care șed eu, tu nu ai încerca să-mi furi ultima nădejde pe care o am, în Cristos." A zis, "Prin rănile Lui eu sunt vindecat." Și el nici nu a apucat să zică asta... Șezând acolo, picioare paralizate, mâini, trup, spate. Și nici nu a apucat să zică el asta, și el a ieșit afară din scaun, glorificând pe Dumnezeu.

114 Ce? Simțurile lui naturale au spus că el va ședea acolo; doctorul a spus că el va fi acolo pentru totdeauna, sau atât timp cât el trăiește. Dar al șaselea simț a zis, "Prin rănile Lui eu sunt vindecat." Și el nu ar fi avut nimic de a face... Acesta aruncă la o parte fiecare lucru contrar cu ceea ce a spus Dumnezeu. Pentru aceasta este cel de al șaselea simț.

115 Bătrânul John Rhyn, nu R-y-a-n, R-h-y-n. Acolo era un cerșetor orb în Fort Wayne, și acolo unde noi am mers în ziua aceea și s-a făcut rugăciune pentru el în adunare. Aceea era seara înainte ca pianul să cânte "Marele Medic este aproape acum," fără să fie cineva lângă el. Și când el a fost orb, el a fost Catolic, de credință. Și el-el s-a oprit în rând, și m-am uitat la el, și am spus, "Numele tău este așa-și-așa, John Rhyn."

"Da."

"Tu ești un cerșetor la colț. Tu ai fost orb cu anii." "Da, asta-i adevărat."

"Tu ești un Catolic, de credință." „Asta-i adevărat."

116 Am zis, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL, tu primește-ți vindecarea."

A zis, "Vă mulțumesc, domnule." Am zis, "Mulțumește Domnului." El a zis, "Dar eu nu pot să văd."

Am zis, "Aceea nu are nimic de a face cu asta. Tu ești vindecat."

117 Și el a zis, el a mers jos înainte, ei l-au ajutat să coboare de pe platformă. Omul natural nu putea să vadă nimic. Ei nu puteau să vadă rezultate din aceasta deloc. "Păi," au zis, "el este tot atât de orb cum a fost el vreodată."

118 Astfel doi din prietenii lui l-au adus înapoi și l-au pus din nou în rândul de rugăciune, și l-au trecut iarăși prin el. Howard la lăsat să treacă. Când el a venit iarăși înapoi, el a zis, "Domnule, mi-ați spus că eu am fost vindecat."

Am spus, "Tu mi-ai spus că tu m-ai crezut."

119 El a zis, "Eu vă cred. Eu nu am nici un motiv să nu vă cred." A zis, "Dvs. mi-ați spus toate lucrurile din viața mea," și el a zis, "eu nu știu ce să fac." A zis, "Acolo era o femeie în spate acolo mărturisind că ea a avut o gușă cu câteva minute în urmă, și aceasta este dusă."

120 Am zis, "Atunci dacă tu mă crezi, de ce mă întrebi? Eu îți spun Cuvântul lui Dumnezeu."

121 El a zis, "Ce trebuie să fac eu, domnule?" Știind că el era Catolic și trebuia să aibe ceva fizic de care el putea să se țină, am zis, "Doar continuă să mărturisești, Prin rănile Lui eu sunt vindecat, și dă-i Lui laudă."

122 Bătrânul, pentru următoarele două săptămâni, sau trei, el a stat la colț și el vindea ziare, și el ar striga, "Extra! Extra! Laudă Domnului, eu sunt vindecat! Extra! Extra! Laudă Domnului, eu sunt vindecat!"

123 Când el a venit înapoi la adunare seara următoare, eu cu greu puteam să predic, din cauza lui. El se ridica sus și striga, "Fiecare să tacă! Laudă Domnului că m-a vindecat! Laudă Domnului că m-a vindecat!" Ca un Catolic, el nu știa cum să se prindă de credință, dar el știa că dacă continua să o spună, și o ținea înainte, o ținea înainte, o ținea înainte, până când acel al șaselea simț va merge la lucru. Asta-i adevărat. "Laudă Domnului că m-a vindecat!"

124 El stătea la colț, zbierând, „Laudă Domnului că m-a vindecat! Extra! Laudă Domnului că m-a vindecat!"

125 El ar umbla în jos pe stradă, și acolo cineva ar trece pe aproape, zicând, "Ce mai faci, John?"

126 "Laudă Domnului că m-a vindecat! În regulă." Și ei râdeau de el, și își băteau joc de el.

127 Și un alt băiețuș de ziare la condus dincolo la frizerie, pentru un ras, cam la două sau trei săptămâni mai târziu după adunare. Și frizerul l-a pus sus în scaun, și i-a săpunit fața. Și el a zis, "John" a zis el, "eu înțeleg..." Un fel de șmecheraș, și el a zis, "Eu înțeleg că tu ai fost jos să vezi un vindecător Divin când" [Porțiune goală pe bandă – Ed.) "aici."

El a zis, "Da, eu am mers jos."

128 El a zis, "Eu înțeleg că tu ai fost vindecat," doar să-și bată joc de el.

129 Și bătrânul a spus, "Da, laudă Domnului, El m-a vindecat," și ochii lui s-au deschis. A ieșit afară din scaunul acela de frizer, cu un prosop în jurul gâtului său; frizerul încerca să-l prindă, cu un brici în mâna lui. Și ei au mers în jos pe stradă! De ce? Cuvântul lui Dumnezeu a mers la lucru.

130 Micuța Georgie Carter zăcând acolo jos, pe care voi toți o cunoașteți, unii oameni sunt aici aproape, a zăcut acolo pentru nouă ani și opt luni, nu putea nici măcar... nimic decât trăgeau un cearceaf de sub ea, de la rinichi și intestine. Ea cântărea cam treizeci și cinci de livre [cam șaisprezece kilograme – Trans.]. Zăcând acolo în Milltown, Indiana. Și rudele ei aparțineau la o biserică care... Când m-am dus acolo să țin o adunare la biserica Baptistă Milltown, și rugându-mă pentru bolnavi, biserica aceea a zis, "Dacă vreun membru din această adunare participă la acel fanatic, noi îi vom excomunica." Și tatăl ei era un diacon.

131 Dar ea a obținut cartea mea micuță, numită, *Isus Același Ieri, Azi, Și În Veci*. Fratele Hall m-a dus la ea, într-o după-amiază. Mama ei a fugit afară din casă, nu ar fi avut nimic de a face cu asta. Eu am mers înăuntru și m-am rugat pentru ea. A zis, "Păi, cum este cu fetița aceea Nale?" Ea știa despre vedenie.

132 Am zis, "Aceea era o vedenie, soră. Eu pot numai să mă rog. Tu ai credință." Micuța aceea sărmană a fost învățată împotriva acesteia.

133 Câteva zile de atunci, eu stăteam acolo sus botezând. Ea era jos acolo, plângând; ceea ce ea a promis că ea va veni și va fi rebotezată din nou, în Numele lui Isus Cristos, dacă Dumnezeu ar vindeca -o numai.

134 Și acolo, ea, micuțele ei picioare doar cam de mărimea unei cozi de mătură. Ei nici măcar nu au putut să o pună pe plosca ei. Mama ei, încă o femeie tânără, ședea acolo, frântă cu paralizie, și cu capul cărunt, că privea pe fiica ei zăcând acolo murind puțin câte puțin. Tuberculoza glandelor feminine, și a mers peste tot prin ea. Ea a cântărit cam treizeci și șapte de livre, [cam șaptesprezece kilograme – Trans.] eu cred că era, ei au apreciat-o. Nu au putut să o ridice sus destul de înalt ca să pună plosca sub ea; trebuiau să tragă un cearceaf cauciucat de sub ea, unul de gumă. Nouă ani și opt luni, ea a zăcut acolo, nici măcar în stare să-și ridice capul să vadă un pom care era lângă fereastră.

135 Într-o zi, stând înapoi, sus pe vârf pe marginea dealului, la George Wright, Duhul Sfânt mi-a spus, "Ridică-te în picioare." Și m-am uitat, și acolo era o Lumină strălucind în jos într-un pom de sînger, a spus dute pe drumul Wright-ilar, sau, "Du-te pe drumul Carter-ilar."

136 Când am ajuns acolo, Domnul Isus i-a arătat mamei ei că eu veneam. Am intrat înăuntru la acea fată zăcând acolo pe patul acela, așa de slăbită încât ea nici măcar nu putea să ridice vasul de scuipat. Mama ei o ținea, la, "uh," încercând să scuipe în scuipătoare, cu TBC. Am zis, "Soră Georgie, Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, m-a întâlnit acolo în pustie, cam cu o jumătate de oră în urmă, și mi-a spus să vin să pun mâinile peste tine. AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ridică-te în picioare!"

137 Al șaselea simț a mers la lucru, o Putere a atins acea fată, pentru prima dată în trei ani... sau nouă ani și opt luni, de când ea a fost vreodată pe picioarele ei, a sărit în picioare, a fugit în curți, și a binecuvântat pomii și iarba și fiecare lucru, și a mers înăuntru și s-a așezat la pian și a început să cânte, "Acolo este un Izvor umplut cu Sânge, tras din vena lui Emanuel."

De ce? Raționările ar fi aruncat jos...

138 Ea nu a putut s-o facă. Eu nu știu acum. Eu niciodată nu voi ști. Numai Puterea lui Dumnezeu care a ținut-o pe ea sus. Picioarele ei nu erau așa de groase, aici sus la încheieturi; nimic ca aceasta, ca și cozile de mătură. Aceasta era cam cu doisprezece ani în urmă, sau patrusprezece, și astăzi ea este puternică și sănătoasă, mergând pentru Domnul Isus.

139 Ce era aceasta? Prima dată, se părea că acolo nu era nimic să se întâmple, dar rațiunea ar fi spus că aceasta nu se putea întâmpla. Dar, frate, ea s-a ținut de acel Cuvânt. Dacă Dumnezeu putea lua acea fată infirmă la Salem, acea fetiță Nale, a fost infirmă și paralizată, și brațele ei atârnav în jos în felul acesta, a putut să o vindece, El ar putea să o vindece și pe ea, de asemeni. Ea a crezut aceasta.

140 Și Fratele Hall, zăcând acolo, murind de cancer; același om m-a dus pe mine acolo. Doctorul lui în Milltown l-a trimis sus la acest doctor în New Albany, jos aici, care este acolo la Spitalul Sfântul Edward. Am uitat... El mi-a adus copiii; minunat om, bun doctor. El l-a examinat, a zis, "Cancer." I-a spus Doctorului Brown, jos în Milltown, a zis, "El moare." Doctorul Brown a zis, "Așa gândeam și eu."

141 L-a luat sus la sora lui aici jos, care este o-o rudă a D-lui Kopp, obișnuia să fie judecătorul în oraș. Și când ei au ajuns acolo, a zis, "Doar ține-l aici până când el moare."

142 Și ei au trimis după mine să vin jos. Am mers, zi de zi, cu soția mea, înapoi acolo. Noi ne-am rugat pentru Fratele Hall. Eu l-am iubit. El era unul din convertiții mei la Cristos. Și el a ajuns mai slab și mai slab, și el nu-și putea mișca mâinile.

D-na Hall a zis, "Billy, nu există ceva ce poți tu face?"

143 Am zis, "Nu există nimic care să știu eu, Soră Hall, eu nu pot auzi un cuvânt de la Domnul. Noi am..." Am zis, "Mi-ar place ca doctorul meu să se uite la el."

A zis, "Cine este doctorul tău?" Am zis, "Doctor Sam Adair."

144 Și l-am chemat pe Sam. Sam a zis, "Singurul lucru, eu pot să-l trimit la Louisville, Billy, pentru raze x și altele." A zis, "Eu îți voi da raportul." Ei au trimis jos o ambulanță, l-au ridicat, l-au luat; a venit înapoi.

145 Sam m-a sunat, și a zis, "Billy, el are cancer la ficat. Noi nui putem tăia ficatul afară, și el să trăiască." A zis, "El este un predicator, el s-ar cuveni să fie în ordine acum. Tu ai putea tot atât de bine să-i spui că el se duce."

146 Am zis, "El este gata să se ducă, Sam. Dar, treaba este că, eu nu pot suferi să-l văd că se duce. El este fratele meu, și eu îl iubesc."

Și mă gândeam, "O Dumnezeule, fă ceva pentru mine."

147 Eu am pornit să merg la vânătoare de veverițe în dimineața aceea. Eu m-am uitat afară înainte de ziuă, nimeni nu era afară în curte; mi-am luat pușca și am pornit-o prin casă. Acolo era un măr vechi și zbârcit atârând pe perete. Mă gândeam, "De cea pus Meda pe perete?" M-am uitat, și un altul și un altul și un altul, până când șase din ele atârnav acolo. Eu mi-am smuls jos pălăria și am căzut pe genunchi, pe dușumea. M-am uitat acolo sus, și apoi un măr mare și frumos a coborât și a înghițit toate merele acelea. M-am uitat stând deasupra acolo, și acolo era aceeași Lumină (plutind pe fotografia aceea acolo) stând acolo, învărtindu-se în jur, a zis, "Stai în picioare. Du-te spune-i D-lui Hall, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, el nu va muri, ci va trăi."

148 M-am dus jos și i-am spus. El nu era mai diferit, dar el a crezut aceasta. El s-a ținut de asta. Acolo nu era diferență, se părea. O zi a trecut, nici o diferență. A doua zi, nici o diferență. Cam a treia zi, a început. Și aici este el trăind astăzi, după ani și ani.

149 Eu o observ șezând chiar aici, pe D-na Weaver. Nu, eu nu greșesc. Când fiica ei a venit, după vindecarea lui Margie Morgan, m-am dus jos acolo și nu exista nimic ce putea să facă femeia aceea. Ea ar fi fost moartă în următoarele câteva ceasuri. Ei aveau o injecție, sau două, ei puteau să-i dea, și asta era totul. Ea a avut o operație de femei, cancerul a mers în sus prin șira spinării ei. Ei l-au răspândit când ei au operat, și nu exista nimic de făcut pentru femeie. Eu vroiam să discut cu ea despre vindecare.

150 Dar ea a zis, "Domnule, tu ești un slujitor al Domnului Dumnezeu, și eu nu sunt vrednică ca tu să vii în casa mea." Socotindu-se pe sine nevrednică ca un lucrător să vină. Ea a zis, "Eu am trăit o viață. Eu am dansat. Și am făcut lucruri pe care nu ar fi trebuit să le fac. Eu am folosit un limbaj rău, și câte altele." Ea mi-a spus păcatele ei, și ea a zis, "Eu nu sunt vrednică de aceasta."

151 Am văzut că ea atingea linia corectă. Ea ar fi trebuit să primească pe Cristos aici înainte ca acel al șaselea, super simț să meargă vreodată la lucru.

152 Noi am îngenunchiat. Eu am vorbit cu ea despre "deși păcatele tale să fie ca roșu-stacojiu." Ea și-a dat viața Domnului Isus Cristos. Și când ea a făcut-o, ea a zis, "Oh, oh, eu mă simt așa deosebit. Ceva mi s-a întâmplat. Ceva mi s-a întâmplat. Eu vreau să dau mâna cu toți dintre voi."

153 Și tocmai atunci m-am uitat afară și am văzut-o pe ea într-o vedenie, ducându-se înapoi în spatele casei la un coteț de găini. Am zis, "D-na Weaver, AȘA VORBEȘTE DOMNUL DUMNEZEU, vei face un drum la acel coteț de găini, și tu vei trăi."

154 Ea nu putea să se ducă în felul în care se simțea; cancerul a mâncat-o. Ea nu putea să se ducă după ceea ce a spus doctorul; ea murea. Și aceasta era, eu presupun, patrusprezece, cincisprezece ani în urmă, D-nă Weaver? [D-na Weaver zice, "Patrusprezece." – Ed.] Patrusprezece ani în urmă. Ea se clătina spre acest Tabernacol când ea era bolnavă, nu se părea ca ea să fie în stare să se scoale din pat, cu micuțele brațe osoase; deoarece ea a promis lui Dumnezeu că ea va veni și va fi botezată în Numele lui Isus. Noi am ridicat-o din scaunul cu rotile, aproape că, acolo într-un scaun, am dus-o jos în bazin și am botezat-o în Numele lui Isus. Și acolo șade ea, în seara aceasta. Priviți la ea

dacă vrei să vezi un fel de sănătate. De ce? Aruncând jos rațiunile și cercetarea științifică, și toate celelalte, deoarece al șaselea simț a mers la lucru. Aceasta este.

155 Uitați-vă, lăsați-mă doar să spun aceasta din nou, doar pentru un minut. Isus a trecut odată pe lângă un pom, și acesta era un smochin. Și el s-a uitat la smochin. Acum, vă rog, nu pierdeți aceasta. El s-a uitat la smochin, și acolo nu erau smochine în el. Și El a zis, El a blestemat pomul și a zis, "Nici un om să nu mănânce din tine."

156 Ucenicii s-au uitat în jur; pomul a arătat așa cum arăta el întotdeauna. Un ceas de atunci, el încă arăta la fel. Dumnezeu nu a deschis pământul și l-a înghițit. Dumnezeu nu a trimis un fulger în zigzag din cer și să-l ardă într-un cârbune. El putea să facă aceasta, El putea sigur. El nu a făcut acele lucruri.

157 Ce s-a întâmplat? Pomul a fost blestemat. Credința lui Dumnezeu s-a plasat împotriva vieții aceluia pom. Acolo nu era nimic fizic care tu puteai să vezi. Dar jos de tot sub pământ, jos în rădăcinile pomului, moartea se așeza înăuntru. Acesta a fost blestemat. Al șaselea simț a venit împotriva lui. El trebuia să moară. El a început să moară de la rădăcini.

158 Acesta este același lucru care ia loc cu un cancer, acesta este același lucru care ia loc cu o tumoră, acesta este același lucru care ia loc cu orice boală când acel al șaselea simț de putere a Domnului Dumnezeu se ridică împotriva acestora. A zis, "Satan ieși afară de acolo." Tu ai putea să nu vezi nici o condiție fizică să se întâmple imediat, dar credința aceea ține acolo întocmai la fel. Acesta a fost blestemat. Acel al șaselea simț nu va, acel super simț nu se va desprinde. Acesta nu va da nici o atenție la felul cum te simți, cum arăți, cum acționezi. El nu va avea nici un lucru de a face cu aceasta. Cuvântul lui Dumnezeu a fost aplicat. Al șaselea simț îl ia în primire. Asta este totul. Ea merge la lucru; cancerul începe să se micșoreze. El moare din rădăcini, și el este dus. Desigur.

159 Prin același puternic simț al șaselea, s-au fărâmițat împărății, un zid s-a suprapus împotriva altuia.

160 Prin acest simț al șaselea, Marea Roșie a împins înapoi, și un pământ uscat a făcut o cale pentru copiii lui Dumnezeu să scape înainte.

161 Prin acest al șaselea simț, Samson a sfidat o mie de Filistenii înarmați cu armuri și sulite. El nu avea nici o cale să se apere, decât osul fălcii unui catâr sălbatic. Și al șaselea simț a mers la lucru, și el a bătut o mie de Filistenii. Aleluia!

162 Prin acest al șaselea simț, morții au fost înviați. Prin acest al șaselea simț, minuni puternice au fost făcute.

163 Aceasta este cea mai puternică forță. care a lovit vreodată pământul, este acel super simț, numit al șaselea simț. Nu are nimic de a face cu acesta aici jos; dacă acesta aici jos o declară și zice "amin" la Acesta, în regulă, tu te muți înainte; dar indiferent de ce face acesta, crede Aceasta. Acolo este unde puterea, "dacă tu crezi în inima ta." Al cincilea simț al tău, de gândire, stă în creierul tău, dar simțul tău al șaselea stă în inima ta. Tu crezi cu inima ta. Mărturisirea este făcută de către gură. Tu crezi cu inima ta, da, domnule, acel simț al șaselea, acea forță puternică.

164 Ascultați, din cauza aceluia simț al șaselea, acolo a fost un profet aruncat în groapa leilor. Și din cauza aceluia al șaselea simț, leii nu au putut să-l mănânce pe Daniel. Ei nu au putut. Ei nu au putut să se apropie de el, din cauza aceluia simț al șaselea, acel super simț.

165 Prin același simț al șaselea, trei copii Evrei au fost aruncați într-un cuptor încins și ei au sfidat flăcările aceluia cuptor. Acel simț al șaselea! Toate rațiunile ar dovedi că ei ar fi arși la moarte înainte ca ei să ajungă la el, dar acel al șaselea simț a stat cu ei acolo pentru două sau trei ore. Și când ei au deschis cuptorul, ei au văzut pe Unul stând între ei, ca Fiul lui Dumnezeu. Acela era al șaselea simț. Focul nu-l ardea pe acesta. Da, domnule.

166 Acesta era același simț al șaselea, o dată, că Apostolul Petru ședea în închisoare, și ei urmau să-l decapiteze, ziua următoare. Și jos la casa lui Ioan Marcu ei au avut o adunare de rugăciune. Acel simț al șaselea a început să se acumuleze în jurul acelei închisori, unde el a fost acoperit prin rugăciune. Acel simț al șaselea a mers la lucru. Stâlpul de Foc a venit în fereastră și l-a atins pe Petru, și a zis, "Vino, ieși afară de aici." Al șaselea simț!

167 Acesta era acel al șaselea simț care nu l-a lăsat pe Sfântul Pavel să fie înecat în acea mare puternică, când acea corăbioară a fost umplută cu apă. Acesta era al șaselea simț care l-a ținut de la a fi înecat, acel super simț. Acesta era acel al șaselea simț, care, când șarpele l-a mușcat de mână, el l-a scuturat jos în foc. Acesta era al șaselea simț care a făcut aceasta.

168 Acesta era acel al șaselea simț care l-a înviat pe Isus Cristos din morți, după ce El a zăcut în pământ, deoarece El a crezut Cuvântul lui Dumnezeu. A zis, "Distrugeți acest trup, și Eu îl voi învia din nou a treia zi. Căci David a zis, "Eu nu voi lăsa pe Cel Sfânt al Meu să vadă putrezirea, nici nu voi lăsa Eu sufletul Lui în Iad." Acesta era acel super simț. Aruncați jos rațiunile acestor simțuri. Credeți super simțul, simțul credinței, care îl dă Isus Cristos.

169 Prin același simț, Dumnezeu a vorbit când acolo nu era nimic. Ce este simțul? Acel super simț este Dumnezeu, credința lui Dumnezeu în tine, partea din Dumnezeu care vine în tine și îți dă super simțul. Prin același super simț, Dumnezeu a format lumea laolaltă cu lucruri care nu erau și nu se vedeau. El a vorbit Cuvântul Lui și a crezut Cuvântul Lui, și o lume s-a zguduit în existență. Glorie!

170 Al șaselea simț, super simțul, O Dumnezeule, toarnă peste mine. Dă-mi aceasta mie și la fiecare care are nevoie de el. Toarnă al șaselea simț al Tău în mine, Doamne. Eu voiesc să le predau pe aceste cinci, propria mea cunoștință, gândurile, aruncând jos toate judecățile, Doamne. Lasă Cuvântul Tău să fie adevărat, și cuvântul fiecărui om o minciună. Fiecare raționare, fiecare îndoială, să fie aruncată departe, și lasă-mă să umblu prin super simț, simțul Duhului Sfânt.

171 Nu vreți voi aceasta? Acesta este lucrul pe care noi îl vrem. Dumnezeu să te binecuvânteze, prietene. Aceasta este ceea ce tu ai nevoie. Acel super simț va cere ceva și el știe că El îl va da. Acesta este încredințat, "Căci acela care vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este, și un răsplătitor al acelor care Îl caută cu sârguință."

172 Dacă simțul al șaselea zice, "Dumnezeu își ține Cuvântul Lui. Eu mă predau Lui. Eu predau tot ce am, Lui. Simțul meu zice că aceasta îl va aduce la îndeplinire, credința mea în Cuvântul lui Dumnezeu," atunci cheamă orice altceva, contrar la aceasta, de parcă nu ar fi fost.

173 Abraham a întâlnit pe Dumnezeu, și Dumnezeu a zis, "Tu vei avea un prunc prin Sara." El de șaptezeci și cinci, și ea de șazeci și cinci. Abraham a numit fiecare lucru care nu era, și era contrar cu aceasta, de parcă aceasta nu era. El umbla de parcă el l-a văzut pe Dumnezeu, și el-el a crezut.

174 El a numit fiecare lucru care a zis că el nu era, orice raționări, orice altceva care... Doctorul ar fi putut să zică, "Păi, Abraham, tu ești prea bătrân să faci asta." Aceea nu contează câtuși de puțin ce a zis doctorul, ce oricine altul a zis, ce a zis propria lui minte, ce orice altceva zice. Dumnezeu avea dreptate, și el a stat cu aceasta.

175 Acela este al șaselea simț, super simțul. "Dumnezeule, dă-mi aceasta mie. Dumnezeule, lasă-mă să am mai mult din acesta," să slujesc poporului Său, este rugăciunea mea.

176 Azi dimineată, când acea mamă a adus pe bebelușul acela cu părul roșu, stând aici, lacrimile curgându-i în jos pe obraji. Am zis, "Care-i necazul, soră?"

177 Ea a zis, "Frate Branham, el are leucemie." Eu am simțit ceva ridicându-se. Oh, El este un ajutor foarte prezent în timp de necaz.

178 Aici nu cu mult în urmă, eu și Billy mergeam în jos pe drum, conducând. Ceva băieți de culoare au venit în jos pe drum și ei conduceau repede, și ei au atins pe margine o mașină și s-au întors roata și roata și roata, și a azvârlit pe băieți peste tot în drum, și unul micuț a fost prins sub mașină cu spatele lui așezat către mașină. Băieții au ieșit afară și au început să o ridice în sus. El a zis, "Oh, vă rog să nu, spatele meu se rupe! Să nu! Voi mă veți omorî! Voi mă veți omorî! Să nu faceți aceasta!"

179 Și ei au zis, "Oh, noi trebuie să o luăm jos de pe tine, aceasta ia foc." A zis, "Lasă..."

180 "Nu o mișcați, voi o să mă striviți la moarte! Să nu o faceți! Să nu o faceți!"

Eu am strigat acolo dedesubt, "Fiule, ești tu un Creștin?" El a zis, "Nu, domnule."

Am zis, "Tu mai bine să te rogi." El a zis, "Da, domnule."

181 Al șaselea simț a mers la lucru. A pășit drept în jur în spatele mașinii, și eu nu voi ști niciodată până la Judecată, dar, cu totul dintr-o dată, acea mașină s-a mișcat brusc și a fost jos de pe el, și el a sărit sus și a fost în regulă. Ce era aceasta? "Un ajutor prezent în timp de necaz!"

182 Noi veneam în jos de la o... O tânără doamnă de culoare conducea o mașină în drum, un Plymouth nou, avea cam patru sute de mile pe ea. Ea conducea cu o viteză destul de bună. Și eu am văzut mașina. Ea a condus axul carterului de tot în pom. Eu și Billy am oprit. Acolo era un drum înzăpezit, alunecos înaintea noastră, dar acesta era uscat atunci. Fata... Vântul sufla așa de tare, sus în Minnesota, până acesta a suflat mașina jos. Tu îți amintești aceasta, Billy? Eu am alergat acolo jos la ea. Și acolo, ea șezând acolo, ea a zis, "Oh, eu mor. Eu mor." Ei au chemat ambulanța.

183 Ambulanța a venit, și ei aveau un om mort întins în spatele ambulanței. A zis, "Eu nu o pot lua."

184 Și astfel fermierul a spus, "Păi, trimite pe altcineva, repede, femeia este pe moarte."

Eu am pășit acolo, și am spus, "Doamnă, doar un minut."

185 Ea a zis, "Oh, nu mă atinge, domnule. Nu mă atinge. Spatele meu!"

186 Am zis, "Doamnă, ești tu o Creștină?" Ea s-a uitat la mine. Și am zis, "Eu sunt un lucrător al Evangheliei. Dacă tu vei muri, cum este aceasta cu tine și Dumnezeu?"

Ea a zis, "Domnule, eu vreau să fiu, chiar acum."

187 Și al șaselea simț a mers la lucru. Puterea lui Dumnezeu a venit jos. Ea putea să pășească afară din mașină, fără ca cineva să o ajute pe ea. Puterea lui Dumnezeu, prezentă, "Tocmai ajutorul prezent într-un timp de necaz."

188 Noi umblăm prin credință. Noi trăim prin credință. "Cel drept va trăi prin credință." Noi trebuie să trăim în felul acela. La cât de mulți le-ar plăcea să aibe mai mult din al șaselea, super simț? [Adunarea, "Amin." – Ed.]

Să ne plecăm capetele noastre atunci, în timp ce ne rugăm.

189 Scumpe Doamne, Dumnezeul nostru și Tatăl nostru, Tu ești așa de bun cu noi. Tu ne-ai dat cinci simțuri să trăim prin ele și să umblăm prin ele, pe acest pământ, sau să sau să atingem pământul. Noi putem simții lucruri care sunt-care sunt să fie simțite, cu mâinile noastre, lucruri tangibile. Tu ne-ai dat auz, ca noi să putem auzi. Noi suntem așa bucuroși de asta, că noi putem auzi Cuvântul lui Dumnezeu, și, prin aceea, "credința vine prin auzire, auzind Cuvântul lui Dumnezeu." Noi suntem mulțumiți pentru aceste șase simțuri, Doamne. Fie ca noi să ne menținem în toate zilele vieții noastre.

190 Dar fie ca acest super simț, fie ca simțul credinței, care aparține credinciosului, deoarece el trebuie să-l aibe pentru ca să creadă. Doamne, dă-ne nouă mai mult din acesta. Oh, curățește-l, Doamne, și încearcă-ne, și umple-ne cu bunătatea Ta și puterea Ta. Lasă-ne să umblăm în toate zilele vieții noastre, prin simțul al șaselea, prin simțul credinței, care este dat numai de către Isus Cristos. Ca pentru ceea ce noi ne rugăm, fie ca noi să credem că noi primim aceasta, să nu avem nici o îndoială în inima noastră, și Tu ai promis că aceasta se va împlini.

191 Aceștia care au avut mâinile sus, Doamne, eu mă rog pentru ei. Ei au trebuințe. Tu știi care erau ele. Eu mă rog ca Tu să le aduci la îndeplinire, fiecare dintre ele. Fie ca să fie împlinită, dorința lor. Eu cer aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Credința în Tatăl, credința în Fiul,
Credința în Duhul Sfânt, aceștia trei sunt Unul;
Demonii vor tremura, și păcătoșii se trezesc;
Credința în Iehova va zgudui orice.

192 Ați auzit-o voi vreodată înainte? Acum fără muzică, doar un minut, domnule.

Credința în Tatăl, credința în Fiul,
Credința în Duhul Sfânt, aceștia trei sunt Unul;
Demonii vor tremura, și păcătoșii se trezesc;
Credința în Iehova face să se zguduie orice.

193 Asta-i adevărat. Oh, Doamne! Credință prețioasă! Prețioasă, slăvită credință. Dumnezeule, dă-mi credință. "Prin credință, Abraham. Prin credință, Isaac. Prin credință Abel a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai excelentă decât Cain; el fiind încă mort, încă mărturisea." Oh, cum avem noi nevoie de credință! Eu Îl iubesc. Eu vreau mai multă credință. Dorința mea în această viață, și pentru acest an nou care vine, este mai multă credință în Dumnezeu. Dumnezeule, ia la o parte orice îndoială care este în mintea mea, dacă acolo ar răsări vreuna. Satan se luptă împotriva mea, el se luptă împotriva ta, el încearcă să tragă săgețile lui. Dar fie ca eu să am acel scut de credință întotdeauna înaintea mea, să se opună vicleniilor diavolului, să le prindă, să arunce jos săgețile lui încinse, este sincera mea rugăciune. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

194 Ai ceva de spus, Frate Neville? [Fratele Neville zice, "Nu, numai doar..." – Ed.] Vino. [Fratele Neville dă anunțuri, mărturie, și rugăciune de încheiere]